मनः शिव संकल्पमस्तु ॥६ ॥

यत्प्रज्ञानमुतचेतो धृतिश्च यज्ज्योतिरन्तरमृतं प्रजासु । यस्मान्नऋते किंचनकर्म क्रियते तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥७ ॥

येनेदं भूतं भुवनं भविष्यत्परिगृहीतमऽ मृतेनसर्वम् । येन यज्ञस्तायते सप्तहोता तन्मे मनः शिव संकल्पमस्तु ॥८ ॥

यस्मिन्नृचः सामयजू ঌ षि यस्मिन्प्रतिष्ठिता रथना भाविवाराः यस्मिंश्चित्तꣳ **सर्वमोतं** प्रजानां तन्मे मनः शिव संकल्पमस्तु ॥९ ॥

सुषारथिरश्वानिवयन्मनुष्यान्नेनीयतेऽभीशुभिर्वाजिनइव । हृत्प्रतिष्ठंयदजिरं जविष्ठं तन्मे मनः शिव संकल्पमस्तु ॥१० ॥

अथ द्वितीयोऽध्यायः

हरिः ओम् सहस्त्रशीर्षा पुरुषः सहस्त्राक्षः सहस्त्रपात् । स भूमि ꣳ सर्वतः स्पृत्वाऽत्यतिष्ठद्दशांगुलम् ॥१ ॥

पुरुष ऽएवेद ठं सर्वं यद्भूतं यच्च भाव्यम् । उता मृतत्वस्येशानो यदन्नेनाति रोहति ॥२॥

एतावानस्य महिमातोज्यायाँश्च पूरुषः । पादोऽस्य विश्वाभूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि ॥३॥

त्रिपादूर्द्ध उदैत्पुरुषः पादोस्येहाभवत्पुनः ततो विष्वङ् व्यक्रामत्साशनानशनेऽअभि ॥४॥

ततो व्विराडजायत व्विराजोऽअधि पूरुषः । सजातोऽअत्यरिच्यत पश्चाद्भूमिमथोपुरः ॥५॥

तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः सम्भृतं पृषदाज्यम् । पशूँस्ताँश्चक्रेवायव्यानारण्या ग्राम्याश्चये ॥६॥

तस्माद्यज्ञात्सर्वहुत ऋचः सामानि जज्ञिरे । छन्दाꣳसिजज्ञिरे तस्माद्यजुस्तस्मादजायत ॥७॥

तस्मादश्वा ऽअजायन्त ये के चोभयादतः । गावो ह जज्ञिरे तस्मात्तस्माज्जाता ऽअजावयः ॥८॥

तं यज्ञं बर्हिषि प्रौक्षन्पुरुषं जातमग्रतः । तेन देवाऽअयजन्तसाध्याऽऋषयश्चंये ॥९॥

यत्पुरुषं व्यदधुः कतिधा व्यकल्पयन् । मुखं किमस्यासीत्किम्बाहू किमूरू पादा उच्येते ॥१०॥

ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीद् बाहू राजन्यः कृतः। ऊरू तदस्य यद्वैश्यः पभ्द्या ꣳ
शूद्रोऽअजायत ॥११॥

चन्द्रमा मनसोजातश्चक्षोः सूर्यो ऽअजायत । श्रोत्राद्वायुश्च प्राणश्च मुखादग्नि रजायत ॥१२॥

नाभ्या आसीदन्तरिक्ष ठं शीर्ष्णोद्यौः समवर्त्तत। पभ्द्यां भूमिर्दिशः श्रोत्रात्तथा लोकाँ २ अकल्पयन् ॥१३॥

यत्पुरुषेण हविषा देवा यज्ञमतन्वत ।वसन्तो स्यासीदाज्यं ग्रीष्मऽइध्मः शरद्धविः ॥१४॥

सप्तास्यासन् परिधयस्त्रिः सप्त समिधः कृताः ।देवायद्यज्ञं तन्वानाऽअबध्नन् पुरुषम् पशुम् ॥१५॥

यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् । तेह नाकं महिमानः सचन्त यत्र पूर्वेसाध्याः सन्तिदेवाः ॥१६॥

अभ्द्यः सम्भृतः पृथिव्यै रसाच्च विश्वकर्मणः समवर्त्तताग्रे । तस्य त्वष्टा विदधद्रूपमेति तन्मर्त्त्यस्य देवत्वमाजानमग्रे ॥१७॥

वेदाहमेतं पुरुषं महान्तमादित्यवर्णं तमसः परस्तात् । तमेव विदित्वाति मृत्युमेति नान्यः पन्था विद्यतेयनाय ॥१८॥

प्रजापतिश्चरति गर्भेऽअन्तरजायमानो बहुधा विजायते । तस्ययोनिं परिपश्यन्ति धीरास्तस्मिन्ह तस्त्थुर्भुवनानि विश्वा ॥१९॥

योदेवेभ्यऽआतपतियो देवानां पुरोहितः । पूर्वो यो देवेभ्यो जातो नमो रुचाय ब्राह्मये ॥२०॥

रुचं ब्राह्मं जनयन्तो देवाऽअग्रेतदब्रुवन् । यस्त्वैवं ब्राह्मणो विद्यात्तस्य देवाऽअसन्वशे ॥२१॥

श्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यावहोरात्रे पार्श्वे नक्षत्राणि रूपमश्विनौ व्यात्तम् । इष्णन्निषाणामुंमऽइषाण सर्वलोकंमऽइषाण ॥२२॥

अथ तृतीयोऽध्यायः

हरिः ॐ आशुः शिशानो वृषभो न भीमो घनाघनः क्षोभणश्चर्षणीनाम् । सङ्क्रन्दनो निमिषऽ एक वीरः शत ठं सेनाअजयत्साकमिन्द्रः ॥१॥

सङ्क्रन्दनेनानिमिषेण जिष्णुना युत्कारेण दुश्च्यवनेन धृष्णुना । तदिन्द्रेणजयत तत्सहद्ध्वं युधो नर ऽइषुहस्तेन वृष्णा ॥२॥

सऽइषुहस्तैः सनिषङ्गिभिर्वशी स ठं स्त्रष्टा सयुधऽइंद्रो गणेन। स ठं सृष्टजित् सोमपा बाहुशर्द्ध्युग्रधन्वा प्रतिहिताभिरस्ता ॥३॥

बृहस्पते परिदीया रथेन रक्षोहा मित्राँ २ अपबाधमानः । प्रभञ्जन्त्सेनाः प्रमृणो युधा

जयन्नस्माक मेद्धयविता रथानाम् ॥४॥

बल विज्ञाय स्त्थविरः प्रवीरः सहस्वान् वाजी सहमानऽउग्रः। अभिवीरोऽअभि सत्वा सहोजा जैत्रमिन्द्र रथमातिष्ठ गोवित् ॥५॥

गोत्रभिदङ्गोविदं वज्रबाहुं जयन्तमज्म प्रमृणन्तमोजसा। इम ठ सजाता अनुवीरयद्ध्वमिन्द्र ठ सखायोऽनु स ठ रभद्ध्वम् ॥६॥

अभिगोत्राणि सहसा गाहमानोदयोवीरः शतमन्युरिन्द्रः। दुश्च्यवनः पृतनाषाड युध्योऽस्माक ठ सेना अवतु प्रयुत्सु ॥७॥

इंद्र आसान्ने ता बृहस्पतिर्दक्षिणा यज्ञः पुर एतु सोमः। देव सेनानामभिभञ्जतीनां जयन्तीनां मरुतोयन्त्वग्रम् ॥८॥

इंद्रस्य वृष्णो वरुणस्य राज्ञऽआदित्यानां मरुता ७ शर्द्धउग्रम्। महा मनसांभुवनच्यवानां घोषो देवानां जयतामुदस्थात् ॥९॥

उद्धर्षय मघवन्नायुधान्युत्सत्वनां मामकानांमनाᳫसि। उदवृत्रहन् वाजिनां वाजिनान्युद्र

थानान्जयताँ यन्तुघोषाः ॥१०॥

अस्माकमिन्द्रः समृतेषुदध्वजेष्वस्माकं याऽइषवस्ता जयन्तु । अस्माकं वीराउत्तरेऽ भवन्त्वस्माँ२उदेवा अवता हवेषु ॥११॥

अमीषां चित्तं प्रति लोभयन्ती गृहाणाङ्गान्यप्वेपरेहि । अभिप्रेहि निर्दहहृत्सु शोकैरन्धेनामित्रा स्तमसा सचन्ताम् ॥१२॥

अवसृष्टा परापत शरव्ये ब्रह्मसर्ठशिते । गच्छामित्रान्प्रपद्यस्व मामीषाङ्कञ्चनो च्छिषः ॥१३॥

प्रेता जयता नर इंद्रो वः शर्मयच्छतु । उग्रावः सन्तु बाहवो नाधृष्या यथासथ ॥१४॥

असौ या सेना मरुतः परेषामभ्यैति नऽओजसा स्पर्द्धमाना । तां गूहत तमसाप व्रतेन यथामीऽअन्यो ऽअन्यन्न जानन् ॥१५॥

यत्र बाणाः संपतन्ति कुमारा विशिखाऽइव । तन्न इंद्रो बृहस्पतिरदितिः शर्म यच्छतु विश्वाहा शर्म यच्छतु ॥१६॥

मर्माणि ते वर्मणाच्छादयामि सोमस्त्वा राजामृतेनानु वस्ताम् । उरोर्वरीयो वरुणस्ते कृणोतु

जयन्तंत्वानु देवा मदन्तु ॥१७॥

चतुर्थोऽध्यायः

हरिः ओम् विभ्राड् बृहत्पिबतु सौम्यं मद्धवायुर्दधद्यज्ञ पतावविहुतम्। वातजूतोयोऽ अभिरक्षतित्क्मना प्रजाः पुपोष पुरुधा विराजति ॥१॥

उदुत्त्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः । दृशे विश्वाय सूर्यम् ॥२॥

येना पावक चक्षसा भुरण्यन्तं जनाँ२अनु। त्वं वरुण पश्यसि ॥३॥

दैव्यावद्ध्वर्यूऽआगत ठ रथेन सूर्यत्वचा। मद्धवा यज्ञ ठ समञ्जाथे तंप्रत्क्नथा । ऽयंवेन श्चित्रं देवानाम् ॥४॥

तं प्रत्क्नथा पूर्वथा विश्वथेमथा ज्येष्ठतातिं बर्हिषद ठ स्वर्विदम्। प्रतीचीनं वृजनं दोहसे धुनिमाशुं जयन्तमनु यासु वर्द्धसे ॥५॥

अयं वेनश्चोदयत्पृश्निगर्भा ज्ज्योतिर्जरायू रजसो विमाने। इमम ँ पा संगमे सूर्यस्य शिशुन्न विप्रा मतिभी रिहन्ति ॥६॥

चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः । आप्रा द्यावापृथिवीऽअन्तरिक्ष ठं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च ॥७॥

आ न इडाभिर्विदथे सुशस्ति विश्वानरः सविता देवऽएतु। अपि यथा युवानो मत्सथानो विश्वं जगदभिपित्वे मनीषा ॥८॥

यदद्यकच्च वृत्रहन्नु दगाऽअभि सूर्य्य। सर्वं तदिन्द्र ते वशे ॥९॥

तरणिर्विश्वदर्शतो ज्योतिष्कृदसि सूर्य। विश्वमाभासिरोचनम् ॥१०॥

तत्सूर्यस्य देवत्वं तन्महित्वं मध्या कर्त्तोर्विततं ठं सं जभार। यदेदयुक्त हरितः सधस्थादाद्रात्री वासस्तनुतेसिमस्मै ॥११॥

तन्मित्रस्य वरुणस्याभिचक्षे सूर्यो रूपं कृणुते द्योरुपस्थे। अनन्तमन्यद्रुशदस्य पाजः कृष्णमन्यद्धरितः संभरन्ति ॥१२॥

बणमहाँ २ असि सूर्य बडादित्य महाँ २ असि। महस्ते सतो महिमा पनस्यतेऽद्धा देवमहां २ असि ॥१३॥

] बद् सूर्य श्रवसा महाँ२ असि सत्रा देव महाँ २ असि। मह्ना देवानामसुर्य्यः पुरोहितो विभु
ज्योतिरदाभ्यम् ॥१४॥

श्रायन्त इव सूर्यं विश्वेदिन्द्रस्य भक्षत। वसूनि जाते जनमान ओजसा प्रतिभागन्न दीधिम ॥१५॥

अद्या देवाऽउदिता सूर्यस्य निरंहसः पिपृता निरवद्यात्। तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः
सिंधुः पृथिवी उत द्यौः ॥१६॥

आकृष्णेन रजसा वर्त्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यंच। हिरण्ययेन सविता रथेना देवो याति
भुवनानि पश्यन् ॥१७॥

अथ पंचमोऽध्यायः

हरि ॐ नमस्ते रुद्र मन्यव उतो तऽइषवे नमः बाहुभ्यामुत ते नमः ॥१॥

याते रुद्र शिवा तनूरघोराऽपापकाशिनी। तयानस्तन्वा शन्तमया गिरिशन्ताभि चाकशीहि ॥२॥

यामिषुं गिरिशन्त हस्ते बिभर्ष्यस्तवे। शिवां गिरित्रतां कुरु माहि ठ सीः पुरुषं जगत् ॥३॥

शिवेन वचसा त्वा गिरिशाच्छा वदामसि यथा नः सर्वमिज्जगदयक्ष्म ठ सुमनाऽअसत् ॥४॥

अद्ध्यवोचदधिवक्ता प्रथमो दैव्यो भिषक्। अहींश्च सर्वाञ्जम्भयन्त्सर्वांश्च यातुधान्यो ऽधराचीः परासुव: ॥५ ॥

असौ यस्ताम्रोऽअरुण उत बभ्रुः सुमंगलः। ये चैन ठं रुद्राऽअभितो दिक्षुश्रिताः सहस्त्रशोऽवैषा ँ हेडऽईमहे ॥६ ॥

असौ योऽवसर्पति नीलग्रीवो विलोहितः । उतैनं गोपाऽअदृश्रन्नदृश्रन्नुदहार्यः स दृष्टो मृडयाति नः ॥७ ॥

नमोऽस्तु नीलग्रीवाय सहस्त्राक्षायमीढुषे । अथो ये ऽअस्य सत्त्वानोऽहन्तेभ्योऽकरं नमः ॥८ ॥

प्रमुञ्चधन्वनस्त्वमुभयोरात्क्न्यौर्ज्याम् । याश्च ते हस्तऽइषवः पराता भगवो वप ॥९ ॥

विज्यंधनुः कपर्दिनो विशल्यो बाणवाँ २ उत। अनेशन्नस्य याऽइषव आभुरस्य निषङ्गधिः ॥१० ॥

या ते हेतिर्मीढुष्टम हस्ते बभूव ते धनुः। तयास्मान्विश्वतस्त्वमयक्ष्मया परिभुज ॥११ ॥

परि ते धन्वनो हेतिरस्मान्वृणक्तु विश्वतः। अथो य इषुधिस्तवारेऽअस्मन्निधेहि तम् ॥१२ ॥

अवतत्त्य धनुष्ट्व ठं सहस्त्राक्ष शतेषुधे। निशीर्य शल्यानां मुखा शिवो नः सुमना भव ॥१३॥

नमस्ते आयुधायानाततायधृष्णवे। उभाभ्या मुत ते नमो बाहुभ्यां तवधन्वने ॥१४॥

मा नो महान्तमुत मा नोऽअर्भकं मानऽउक्षन्तमुत मान उक्षितम्। मा नो वधीः पितरं मोत मातरं मानः प्रियास्तन्वो रुद्ररीरिषः ॥१५॥

मानास्तोके तनये मा नऽआयुषि मा नो गोषु मा नोऽअश्वेषु रीरिषः। मा नो वीरान् रुद्रभामिनो वधीर्हविष्मन्तः सदमित्वा हवामहे ॥१६॥

नमोहिरणाय बाहवे सेनान्न्ये दिशां च पतये नमो नमो। वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यः पशूनां पतये नमो नमः। शष्पिञ्जरायत्विषीमते पथीनां पतये नमो नमो हरिकेशायोपवीतिने पुष्टानां पतये नमो नमो बभ्लुशाय ॥१७॥

नमो बभ्लुशाय व्याधिनेऽन्नानां पतये नमो नमो भवस्य हेत्यै जगतां पतये नमो नमो रुद्रा याततायिने क्षेत्राणां पतये नमो नमः सूतायाहन्त्यै वनानां पतये नमो नमो रोहिताय ॥१८॥

नमो रोहितायस्त्थ पतये वृक्षाणं पतये नमो नमो भुवन्तये वारिवस्कृतायौषधीनां पतये

नमो नमो मन्त्रिणे वाणिजाय कक्षाणां पतये नमो नमऽउच्चैर्घोषा याक्रन्दयते पत्तीनां पतये
नमो नमः कृत्स्नायतया ॥१९॥

नमः कृत्स्नायतया धावते सत्त्वानां पतये नमो नमः सहमानाय निव्याधिन आव्याधिनीनां पतये नमो नमो निषङ्गिणे ककुभायस्तेना नाम्पतये नमो नमो निचेरवे परिचरायारण्यानां पतये नमो नमो वञ्चते ॥२०॥

नमो वञ्चते परिवञ्चते स्तायूनां पतये नमो नमो निषङ्गिणऽइषुधिमते तस्कराणां पतये नमो नमः सृकायिभ्यो जिघा ँ सद्भ्योमुष्णतां पतये नमो नमो ऽसिमद्भ्योनक्तं चरद्भ्यो विकृन्तानां पतये नमः ॥२१॥

नमऽउष्णीषिणे गिरिचराय कुलुञ्चानां पतये नमो नमऽइषुमद्भ्यो धन्वायिभ्यश्च वो नमो नमऽ आतन्वानेभ्यः प्रतिदधानेभ्यश्च वो नमो नमऽआयच्छद्भ्योऽस्यद्भ्यश्च वो नमो नमो विसृजद्भ्यः ॥२२॥

नमो विसृजद्भ्यो विद्ध्यद्भ्यश्च वो नमो नमः स्वपद्भ्यो जाग्रद्भ्यश्च वो नमो नमः शयानेभ्यऽआसीनेभ्यश्च वो नमो नमस्तिष्ठद्भ्योधावद्भ्यश्च वो नमो नमः सभाभ्यः ॥२३॥

नमः सभाभ्यः सभापतिभ्यश्च वो नमो नमोऽश्वेभ्योऽश्वपतिभ्यश्च वो नमो नम ऽआव्याधिनीभ्यो विविद्ध्ययन्तीभ्यश्च वो नमो नम ऽउगणाभ्यस्तृ ठं हतीभ्यश्च वो नमो नमो गणेभ्यः ॥२४॥

नमो गणेभ्यो गणपतिभ्यश्च वो नमो नमो व्रातेभ्यो व्रातपतिभ्यश्च वो नमो नमो गृत्सेभ्यो गृत्सपतिभ्यश्च वो नमो नमो विरूपेभ्यो विश्वरूपेभ्यश्च वो नमो नमः सेनाभ्यः ॥२५॥

नमः सेनाभ्यः सेनानिभ्यश्च वो नमो नमो रथिभ्यो ऽअरथेभ्यश्च वो नमो नमः क्षतृभ्य संगृहीतृभ्यश्च वो नमो नमो महद्भ्योऽअर्भकेभ्यश्च वो नमः ॥२६॥

नमस्तक्षभ्यो रथकारेभ्यश्च वो नमो नमः कुलालेभ्यः कर्मारेभ्यश्च वो नमो नमो निषादेभ्यः पुञ्जिष्ठेभ्यश्च वो नमो नमः श्वनिभ्यो मृगयुभ्यश्च वो नमो नमः श्वभ्यः॥२७॥

नमः श्वभ्यः श्वपतिभ्यश्च वो नमो नमो भवाय च रुद्राय च नमः शर्वाय च पशुपतये च नमो नील ग्रीवाय च शितिकण्ठाय च नमः कपर्द्दिने ॥२८॥

नमः कपर्द्दिने च व्युप्तकेशाय च नमः सहस्राक्षाय च शतधन्वने च नमो गिरिशयाय च

शिपिविष्टाय च नमो मीढुष्टमाय चेषुमते च नमो ह्रस्वाय ॥२९॥

नमो ह्रस्वाय च वामनाय च नमो बृहते च वर्षीयसे च नमो वृद्धाय च सवृधे च नमो ऽग्रयाय च प्रथमाय च नम ऽआशवे ॥३०॥

नम ऽआशवे चाजिराय च नमः शीघ्र्याय च शीभ्याय च नमः ऊर्म्याय चावस्वन्याय च नमो नादेयाय च द्वीप्याय च ॥३१॥

नमो ज्येष्ठाय च कनिष्ठाय च नमः पूर्वजाय चापरजाय च नमो मध्यमाय चापगल्भाय च नमो जघन्याय च बुध्न्याय च नमः सोभ्याय ॥३२॥

नमः सौभ्याय च प्रतिसर्य्याय च नमो याम्याय च क्षेम्म्याय च नमः श्लोक्याय चावसन्याय च नमऽ उर्व्वर्य्याय च खल्याय च नमो वन्याय ॥३३॥

नमो वन्याय च कक्ष्याय नमः श्रवाय च प्रतिश्रवाय च नमऽआशुषेणाय चाशुरथाय च नमः शूराय चावभेदिने च नमो बिल्मिने ॥३४॥

नमो बिल्म्मिने च कवचिने च नमो व्वर्म्मिणे च वरूथिने च नमः श्रुताय च श्रुतसेनाय च

नमो दुन्दुभ्याय चाहनन्याय च नमो धृष्णवे ॥३५॥

नमो धृष्णवे च प्रमृशाय च नमो निषङ्गिणे चेषुधिमते च नमस्तीक्ष्णेषवे चायुधिने च नमः स्वायुधाय च सुधन्वने च ॥३६॥

नमः स्रुत्याय च पथ्याय च नमः काट्याय च नीप्याय च नमः कुल्याय च सरस्याय च नमो नादेयाय च वैशन्ताय च नमः कूप्याय ॥३७॥

नमः कूप्याय चावट्याय च नमो वीध्र्याय चातप्याय च नमो मेघ्याय च विद्युत्याय च नमो वर्ष्याय चावर्ष्याय च नमो वात्याय ॥३८॥

नमो वात्याय च रेष्म्याय च नमो वास्तव्याय च वास्तुपाय च नमः सोमाय च रुद्राय च नमस्ताम्राय चारुणाय च नमो शङ्गवे ॥३९॥

नमः शङ्गवे च पशुपतये च नमऽ उग्राय च भीमाय च नमोऽग्ग्रेवधाय च दूरेवधाय च नमो हन्त्रे च हनीयसे च नमो वृक्षेब्भ्यो हरिकेशेभ्यो नमस्ताराय ॥४०॥

नमः शम्भवाय च मयोभवाय च नमः शंकराय च मयस्कराय च नमः शिवाय च

शिवतराय च ॥४१॥

नमः पार्य्याय चावार्य्याय च नमः प्रतरणाय चोत्तरणाय च नमस्तीर्त्थ्याय च कुल्ल्याय च नमः शष्प्याय च फेन्याय च नमः सिकत्याय ॥४२॥

नमः सिकत्त्याय च प्रवाह्याय च नमः कि ꣳ शिलाय च क्षयणाय च नमः कपर्द्दिने च पुलस्तये च नमऽ इरिण्याय च प्रपत्थ्याय च नमो व्रज्याय ॥४३॥

नमो व्रज्याय च गोष्ठ्याय च नमस्तल्प्याय च गेह्याय च नमो हृदय्याय च निवेष्प्याय च नमः काट्याय च गह्वरेष्ठ्ठाय च नमः शुष्क्याय ॥४४॥

नमः शुष्क्याय च हरित्याय च नमः पा ꣳ सव्याय च रजस्याय च नमो लोप्याय चोलप्याय च नमऽ ऊर्व्याय च सूर्व्याय च नमः पर्णाय ॥४५॥

नमः पर्णाय च पर्णशदाय च नमऽ उद्गुरमाणाय चाभिघ्नते च नमऽ आखिदते च प्रखिदते च नमऽ इषुकृद्भ्यो धनुष्कृद्भ्यश्च वो नमो नमो वः किरिकेभ्यो देवाना ꣳ हृदयेभ्यो नमो विचिन्वत्केभ्यो नमो विक्षिणत्केभ्यो नमऽ आनिर्हतेभ्यः ॥४६॥

द्रापेऽअन्धसस्प्पते दरिद्र नीललोहित। आसाम्प्रजानामेषाम्पशूनाम्माभेर्मा रोङ्मोचनः किञ्चनाममत् ॥४७॥

इमा रुद्राय तवसे कपर्द्दिने क्षयद्द्वीराय प्रभरामहेमतीः। यथा शमसद् द्विपदे चतुष्पदे विश्श्वम्पुष्ट्टङ् ग्रामेऽ अस्मिन्ननातुरम् ॥४८॥

या ते रुद्र शिवा तनूः शिवा विश्श्वाहा भेषजी। शिवा रुतस्य भेषजी तया नो मृड जीवसे ॥४८॥

परि नो रुद्रस्य हेतिर्वृणक्क्तु परित्वेषस्य दुर्म्मतिरघायोः । अवस्त्थिरा मघवद्भ्यस्तनुष्व मीढ्वस्तोकाय तनयाय मृड ॥५०॥

मीढुष्टम शिवतम शिवो नः सुमना भव। परमेवृक्षऽआयुधन्निधायकृत्तिं वसानऽआचर पिनाकम्बिब्भ्रदागहि ॥५१॥

विकिरिद्र विलोहित नमस्तेऽअस्तु भगवः। यास्ते सहस्त्र ठं हेतयोऽन्यमस्म्मन्निवपन्तु ताः ॥५२॥

सहस्त्राणि सहस्त्रशो बाह्वोस्तव हेतयः। तसामीशानो भगवः पराचीना मुखाकृधि ॥५३॥

असङ्ख्याता सहस्त्राणि ये रुद्राऽअधिभूम्याम्। तेषा ँ सहस्त्र योजनेऽव धन्न्वानि तन्मसि ॥५४॥

अस्म्मिन्महत्यणर्णवेऽन्तरिक्षे भवाऽअधि। तेषा ँ सहस्त्रयोजनेऽव धन्न्वानि तन्मसि ॥५५॥

नीलग्रीवाः शितिकण्ठाः दिव ꣼ रुद्राऽउपश्रिताः। तेषा ꣳ सहस्त्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥५६ ॥

नीलग्रीवाः शितिकण्ठाः शर्वाऽअधः क्षमाचराः। तेषा ꣳ सहस्त्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥५७ ॥

ये वृक्षेषु शष्पिञ्जरा नीलग्रीवा विलोहिताः। तेषा ꣳ सहस्त्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥५८ ॥

ॐ ये भूतानामधिपतयो विशिखासः कपर्द्दिनः। तेषा ꣳ सहस्त्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥५९ ॥

ये पथां पथि रक्षय ऽऐलबृदाऽआयुर्य्युधः। तेषा ꣳ सहस्त्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥६० ॥

ये तीर्त्थानि प्रचरन्ति सृकाहस्ता निषङ्गिणः। तेषा ꣳ सहस्त्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥६१ ॥

येन्नेषु विविद्ध्यन्ति पात्रेषु पिबतो जनान्। तेषा ꣳ सहस्त्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥६२ ॥

ये एतावन्तश्च भूया ꣳ सश्च दिशो रुद्रा वितस्थिरे। तेषा ꣳ सहस्त्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि ॥६३ ॥

नमोऽस्तु रुद्द्रेब्भ्यो ये दिवि येषाँ वर्षमिषवः तेभ्यो दश प्राचीर्द्दश दक्षिणा दशप्रतीची

र्दशोदीचीर्दशोद्ध्वाः। तेभ्यो नमोऽअस्तु ते नोऽवन्तु ते नो मृडयन्तु ते यद्द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तमेषां जम्भेददध्म ॥६४॥

नमोऽस्तु रुद्रेभ्यो येऽन्तरिक्षे येषां वातऽइषवः। तेभ्योदश प्राचीर्दश दक्षिणा दश प्रतीची र्दशोदीचीर्दशोद्ध्वाः। तेभ्यो नमोऽअस्तु ते नोऽवन्तु ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्श्च नो द्वेष्टितमेषां जम्भे दध्मः ॥६५॥

नमोऽस्तु रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां येषामन्नमिषवः। तेभ्यो दशप्राचीर्दश दक्षिणादश प्रतीचीर्दशोदी चीर्दशोद्ध्वाः। तेभ्यो नमोऽअस्तु ते नोऽवन्तु ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्श्च नो द्वेष्टितमेषां जम्भे दध्मः ॥६६॥

(इसके बाद नमस्ते इत्यादि १६ मंत्रों का पाठ करें)

अथ षष्ठोऽध्यायः

एष ते रुद्र भागः सहस्वस्त्राम्बिकया तं जुषस्व स्वाहा। एष ते रुद्रभागऽआखुस्ते पशुः ॥१॥

अवरुद्र मदीमह्यव देवंत्र्यम्बकम्। यथा नो वस्यसस्करद्यथानः श्रेयसस्करद्यथानो व्यवसाययात् ॥२॥

नमस्ते रुद्र मन्यव उतोत इषवे नमः। बाहुभ्यामुत ते नमः ॥३॥

या ते रुद्र शिवा तनूर घोराऽपापकाशिनी। तयांनस्तन्वा शन्तमया गिरिशन्ताभि चाकशीहि ॥४॥

न तं विदाथ य ऽइमा जजानान्यद्युष्माकमन्तरं बभूव। नीहारेण प्रावृता जल्प्या चासुतृपउक्थशासश्चरन्ति ॥५॥

विश्वकर्मा ह्यजनिष्ट देवऽआदिद्गन्धर्वोऽअभवद्वितीयः। तृतीयः पिता जनितौषधीनामपां गर्भं व्यदधात्पुरुत्रा ॥६॥

मीढुष्टम शिवतम शिवो नः सुमना भव। परमे वृक्ष आयुधं निधायकृत्तिं वसानऽआचर पिनाकम्बिभ्रदा गहि ॥७॥

विकिरिद्र विलोहित नमस्तेऽअस्तुभगवः। यास्ते सहस्र ठं हेतयोऽन्यमस्मन्निव पन्तुताः ॥८॥

सहस्राणि सहस्रशो बाह्वोस्तव हेतयः। तासामीशानो भगवः पराचीना मुखाकृधि ॥९॥

असंख्याताः सहस्राणि ये रुद्रा अधिभूम्याम्। तेषा ँ सहस्र योजनेव धन्वानि तन्मसि ॥१०॥

वय ठं सोमव्रते तव मनस्तनूषु विभ्रतः। प्रजावन्तः सचेमहि ॥११॥